

Bayer Zsolt: Hát ott van, Gázsikám!

2022 július 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hát ez igazán pompás!

Gazsi meghívja vacsorára Kálmánt. Az els? pálinka után kitesz az asztal közepére egy tálat, rajta két szelet hús. Az egyik hatalmas, a másik kicsike, alig féltenyérnyi.
– Há' páráncsoljá, Kálmánkám! – kínálja barátját Gazsi, mire Kálmán kiszedi magának a nagyobb darab húst.
– Jáj te, Kálmán, de egy bunkó vágy! Há' hogy vehetted ki a nágyobbikát?
– Mé', te melyiket vetted vóna ki, Gázsikám?
– Há' természetesen a kisebbiket!
– Há' akkó' meg mi bajod van? Há' ott van, b…zdmeg! A tiéd!
Gazsi és Kálmán sok fontos és örök érvény? bölcsességet tartalmazó párbeszéde után – erre majd még visszatérünk! – ugorjunk mindjárt Bod Péter Ákoshoz és a rezsicsökkentéshez. Természetesen önök joggal teszik fel a kérdést: miért éppen Bod Péter Ákoshoz?

Mikor ki sem látszunk a jobbnál jobb példaemberekb?l, példamondatokból, Gyurcsánytól Márki-Zayig. Ez igaz. De nevezettek ez irányú megnyilatkozásai éppúgy teljesen érdektelenek, mint bármely más megnyilatkozásuk. Ugyanis nevezettek nem csupán végtelen ostobaságuk, felmérhetetlen aljasságuk és becstelenségük foglyai, hanem gúzsba köti ?ket politikai tév- és rögeszméjük is. (Orbán-undor mint lelki igény „ötcentiseknek"…)

Ezzel szemben itt van Bod Péter Ákos, akit hasonsz?r? társaival (Jeszenszky G., Pusztai E., Herényi K., Holoda A., Makk Marci, Mekk Elek) úgy szoktak eladni, mint „szakemberek", másrészt mint az „igazi" konzervativizmus „igazi" képvisel?i (Gyöngyösi M. éppen most jelentkezett be még egy „igazinak"), akik aztán tudják, honnan fúj a szél.

Csak egy mondat erejéig térjünk ki arra, miképpen képzelik ezek az „igazi" konzervativizmust és jobboldaliságot. Manfred Weber az etalon ezen a téren, aki rekordgyorsasággal tüntette el az Európai Néppárt ilyetén ideológiai jellegét, s csinált bel?le még egy balos-marxos-anarcho „lószart (mama)". (Vö. Gy. F.)
Azóta ? is „igazi".
Nos, ha mindezt sikerült tisztázni, lássuk Bod Péter Ákost (a továbbiakban BPÁ).
BPÁ mindvégig, a kezdetekt?l fogva gyalázta, ekézte, ellenezte a rezsicsökkentést.

Ami rettent? sokba van a költségvetésnek: a 2014-es szinten beragadt rezsitarifák fenntartása. Az elmúlt nyolc évben bekövetkez? sokféle költségnövekedés és a mai világpiaci energiaárak mellett sok száz milliárd forintra rúg az állami támogatási igény. A kormány (még) nem szánta rá magát az indokolt, észszer? intézkedésre: a tarifák felülvizsgálatára.

Fentieket nemrégen, 2022. május 29-én fejtegette, legalábbis az Index beszámolója szerint. Majd összefoglalta, hogy el ne tévedjünk: „Az abszurd szinten befagyasztott rezsiszámlák rengetegbe kerülnek a költségvetésünknek, azaz nekünk, adófizet?knek."
De kalandozzunk távolabbra!

2022. április 1-jén például így fogalmazott emberünk a Privátbankár.hu-n: „Azt is jól tudjuk korábbi tapasztalatainkból, hogy a hatósági árak (»rezsicsökkentés«) alkalmazása nem védi meg a nemzetgazdaságot a nemzetközi árak alakulása miatt fellép? cserearányromlástól. Annak következtében a nemzeti számlarendben kimutatott bruttó hazai termék (GDP) egy részét kiszívják az exportárak növekedését meghaladóan emelked? importárak."

Köszönjük, ezt is értjük. Ám az igazán érdekes dolgok csak most következnek! 2022. január 6-án, szintúgy a Privátbankár.hu-n jelent meg BPÁ írása Rezsiharc: amikor a taktikából stratégia válik címmel. Már a cikk felvezet?je is érdekes: „A 2014-es választások idején az újabb kétharmados kormányzati gy?zelemben közrejátszott a korábban meghirdetett rezsiharc. Óriási probléma azonban, hogy választási fogásnak indult és valóban sikeresen bevált, ám ez fokozatosan bekerült a magyar iparpolitikába és általános gazdaságpolitikai gondolkodásba – véli Bod Péter Ákos, az MNB korábbi elnöke. Mára pedig mindez számos stratégiai kérdésben

gúzsba köti Magyarországot.”

Nahát! Talán el?ször olvashattunk odaátról olyat, hogy a rezsicsökkentés „valóban sikeresen bevált”. Igazán meg vagyunk tisztelve! De hát hol van már a dics? múlt, ugye, most már nagy baj, hogy ez a fránya rezsicsökkentés „bekerült az iparpolitikába és az általános gazdaságpolitikai gondolkodásba”, ez pedig „gúzsba köti Magyarországot”.

Világos. De olvassuk tovább! „A lakosság áram-, gáz- vagy csatornaszámlájában sokfajta szolgáltatási tartalom, valamint nem kevés adótétel is benne rejlik, még az olyan gazdaságokban is, amelyekben er?sek a piaci hatások. Ott pedig különösen ki vannak téve a politikai, hatósági szabályozási hatásoknak a közm?árak, ahol er?teljes az állami beavatkozás. Ez pedig a magyar eset. Ismeretes módon a Fidesz-kormány a 2014-es választás el?tt az energia- és közm?szolgáltató szektorban közvetlen állami szabályozás alá vonta a lakossági díjszabást, és azt összekötötte az addigi piaci árakhoz képest egy bizonyos mérséklésével.”

És még? Tessék: „A 2014-es parlamenti választás el?tt másfél évvel elindított »rezsiharc« nyomán mintegy egynegyeddel esett a földgáz, az áram és a távh? ára, tíz százalékkal lett olcsóbb a PB-gáz, a hatósági árszabályozás kiterjedt a víz-, a szemétszállítási és a kéménysepr?ipari díjakra is.

A hatósági tarifák azonban nem tettek különbséget a fogyasztók között a jövedelem vagy a fogyasztott mennyiség alapján. Azokban az években, amikor az állami árszabályozás a potenciális piaci árakhoz képest közvetve ártámogatást nyújtott a lakosságnak, a tehet?sebbeknek (a »házi úszómedencét f?t?knek«) ugyanúgy jutott a szubvencióból, mint a szegénységben él?knek, azaz igen rosszul célzó állami támogatás valósult meg.”

Igen, ezt is unásig ismerjük, mindig az úszómedencét f?t?kkel van a baj. De azért rögzítsük: BPÁ ez év januárjában még úgy vélekedett, miszerint a rezsicsökkentéssel az a legnagyobb probléma, hogy „nem tettek különbséget a fogyasztók között a jövedelem vagy a fogyasztott mennyiség alapján”.

Rendben, akkor ezt is megjegyeztük. S ezt követ?en jön egy olyan szokásos rész – régen vörös, ma zöld farok, a háttere és lényege pedig ugyanaz! –, amire szintén muszáj vetnünk egy pillantást: „A kelet-közép-európai térség az utóbbi három évtized bizonyos felzárkózása ellenére gazdasági fejlettségben és így jövedelmi szintben le van maradva az uniós átlagtól. Így viszont az olyan közös és fontos célok elérése, mint a zöldgazdaság, a klímavédelem fajlagosan nagyobb terhet helyez a mai generációkra az Elbától keletre, mint onnan nyugatra. Ezzel természetesen tisztában vannak az uniós intézmények, és a komoly nyugat–kelet jövedelmi transzfer célja és értelme részben az, hogy az új tagországok anyagi segítséget kapjanak a közös teend?k elvégzéséhez.

Ett?l azonban az tény marad, hogy a környezetvédelmi költségek, a zöldadók beépítése sokkal nagyobb társadalmi áldozatvállalást feltételez, és így nagyobb társadalmi ellenállásba ütközik, mint a fejlettebb és gazdagabb Nyugaton (bár amint a francia sárga mellényesek mozgalma mutatja, ott is nehezen megy a jöv?t szolgáló, de a jelent terhel? árarányok elfogadtatása).

A kormánypolitika a maga felvilágosító, mozgósító eszközeivel, meggy?zéssel és az átmenettel járó feladatok anyagi támogatásával-ösztönzésével el?segítheti a korszer?bb és egyben fenntarthatóbb rezsimre való átállást. Ám a politika gondolhatja azt is, hogy nem érdemes vállalni az átmenettel járó népszer?tlenséget, vagy legalábbis jobb lassítani a nyugati normák átvételének folyamatát. Ez pedig a mi esetünk.

Ami választási fogásnak indult és valóban sikeresen bevált, fokozatosan bekerült a magyar iparpolitikába és általános gazdaságpolitikai gondolkodásba. Az els? »rezsicsökkentést« a 2018-as választások el?tt egy újabb követte, és a politikai rezsim öndefiníciójának lett része a rezsiharc.”

Nos, lefordítom: vannak a bátor nyugati kormányok, amelyek zöldek, és nem félnek meghozni a „zöldségért” (szép, új jöv?) meghozandó áldozatokat, és vannak a gyáva közép-európai kormányok, amelyek helyette beleragadnak a rezsiharcba. Nos, ez önmagában egy hülyeség, de ha mindehhez hozzátesszük azt az apróságot, amit orosz–ukrán háborúnak nevezünk, akkor válik csak igazán nyilvánvalóvá ennek a halandzsának a tarthatatlansága.

Ugyanis ma azok a bátor nyugati kormányok, amelyek ráadásul haragoszöldek is egyben, újranyitják szénер?m?veiket, egy hónapja még olyan harciasak voltak, mint egy h?scincér, ha az orosz gázról volt szó (majd azt is szankcionáljuk!), ma pedig azért hisztériáznak, mert Putyin elzárta azt a gázt, amit egy hónapja még nem akartak megvenni. Timmermans pedig egyenesen társadalmi zavargásokat és népfelkeléseket vizionál, a békés

szell?ztetések meg idilli teamécses-körbeülések helyett.

S el ne felejtsük ezt itt: „A komoly nyugat–kelet jövedelmi transzfer célja és értelme részben az, hogy az új tagországok anyagi segítséget kapjanak a közös teend?k elvégzéséhez.”

Ez a komoly jövedelmi transzfer esetünkben azt jelenti, hogy Magyarország még mindig nem kapott egy büdös vasat sem a Covid után járó helyreállítási pénzekb?l, mert itt „nincsen jogállam”, itt „veszélyben vannak a zsidók”, és különben sem ettük meg a bablevesb?l a csipetkét. Meg az Orbán. De Weber azért ideröffent, hogy a gázunkat a biztonság kedvéért adjuk oda nekik.

Hiába no, nehéz szeretni ezt a Nyugatot, és nekem egyre kevesebb kedvem is van hozzá. De ez most mellékes, vissza BPÁ szédületes munkásságához: nevezett idén május 26-án beszaladt a Klubrádióba, ahol ellentmondást nem t?r?, hatalmas tudással kifejtette: „A rezsicsökkentés fenntartása 2022-ben, 2023-ban egyre abszurdabb ötletnek t?nik – véli Bod Péter Ákos.

A korábbi jegybankelnök a Klubrádiónak nyilatkozva felhívta a figyelmet arra, hogy megváltoztak a körülmények, és a 2014-ben bevezetett, Európában egyedülálló jelenség egyre kevésbé tartható az infláció következtében egyre inkább elszabaduló költségek, különösen az energiaköltségek miatt.

Megjegyezte, a rezsicsökkentéssel remekül tudott a kormány kampányolni, de végs? soron ennek költségeit is a költségvetésb?l kell kitermelni, magyarán az adófizet?k semmivel sem fizetnek kevesebbet.”

Hát ez igazán pompás! Az emberek tehát valójában nem is fizetnek kevesebbet. Akkor viszont egyetlen kérdésünk maradt. Miért ment be most BPÁ a malackaarcúhoz a Magyar Hang cím? kiadványban, hogy ott kifejtse: „A rezsicsökkentés feloldása egy bomba.”

Ok, rendben van, de miért nem tetszik örülni ennek a bombának? Hát 2014 óta hallgatjuk éppen maguktól, hogy ennek semmi értelme, ez szemfényvesztés, ez gyávaság, miegyéb. Akkor most miért nincs önfeledt ujjongás, miszerint végre elszánta magát a kormány erre a bátor és racionális lépésre, amely után vége a gúzsbakötésnek, és szárnyalhat Magyarország?

Miért ez a kicsinyhit?ség, ez a borongás? Hát most nem tüntetni kellene elvtársak, hanem rózsát szórni a lábaink elé, nem? Hát ott ván, Gázsikám!

Eh, mit... Folyton belesétálok ugyanabba a csapdába, vagyis racionális, értelmes, tisztességes embereknek gondolom ezeket. Pedig nem azok. És b?ven elegend? elolvasni Megadja kolléga szösszenetét mindenféle ezeréves BPÁ-cikkek helyett: „Végül is Brüsszel szopottfej? hülyéinek (copyright Jeremy Irons, Die Hard 3.) minden ötlete megérte, hiszen megállították Putyint. Ja, nem.”

Igen. Minden erre vezethet? vissza. A rezsicsökkentés részleges korlátozása is. Ami után a túlnyomó többség még mindig védve marad. Nem úgy, mint a bezzeg oly bátor Nyugaton…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló